

علی‌اکبر حسنی

نظری به قوانین جزائی اسلام

---

(۶)

بهره‌خون کسی باد که اندر همه عمر
فکر و ذکر نه آنست که خونی ریزد

گناه‌قتل نفس و مجازات

قطایع

کشتن انسانهای بیگناه

قتل در اسلام یکی از بزرگترین گناهان است و برای آن در دنیا و آخرت کیفر شدیدی مقرر شده است.

اهمیتی که اسلام به مسأله خون و جان انسانها می‌دهد در هیچ مکتبی نظیر آن را نخواهد یافت.

برای روشن شدن ارزش خون انسانها و سیم مسأله مجازات و قصاص . نگاهی گذرا به قرآن و سنت پیامبر (ص) و امامان (ع) من انکنیم .

قتل نفس در قرآن !

علاوه بر مطالب پاد شده در مقالات پیش، قرآن قتل عمد انسانهای بی‌گناه را، حرام و عامل خلود در جهنم و عذاب جاویدان آخرت دانسته است . قرآن کریم می‌فرماید : وَ مَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُّتَعَمِّدًا فَجَزَ اللَّهُ جَهَنَّمُ خَالِدًا فِيهَا وَغَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَلَعْنَةُ اللَّهِ عَلَيْهِ أَبَا عَظِيمًا (۱)

۱ - سوره نساء آیه ۹۳

«کسی که مؤمنی را عمدآ بکشد ، ۱ - مجاز انتشار آتش همیشگی دوزخ است ۲ و ۳ مورد خشم و لعنت خدا است ۴ - برای او عذاب بزرگی مهیا شده است ۱
«وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَمَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ الْأَبْلَاغَ ...» (۲) نباید انسانی را که خداوند کشتن آنرا حرام کرده است ، بکشید مگر آنکه مستحق مرگ باشد . ۵

تا آنجا که قتل بی گناهی را معادل کشتار همه انسانها دانسته و می فرماید : « وَمِنْ أَجْلِ ذَلِكَ كَتَبْنَا عَلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ، مَنْ قَتَلَ نَفْسًا غَيْرَ نَفْسٍ أُفْسَدَ فِي الْأَرْضِ فَكَانَمَا قَتَلَ النَّاسَ جَمِيعًا . . . . » (۳) « بدین سبب برای بني اسرائیل مقرر داشتیم که هر که انسانی را بدون حق قصاص و یا بدون فساد و تباہی در زمین بکشد ، چنانست که همه انسانها را کشته است . ۶

پیامبر گرامی اسلام می فرماید : « قَاتَلُ الْمُؤْمِنِ يَعْدِلُ عِنْدَ اللَّهِ ذَوَالَّدُنْيَا » (۴)
 « پیامبر گرامی اسلام اهمیت کشتن یک مؤمن بی گناه را معادل زوال دنیا در نزد پروردگار میداند ! و آن حضرت در آخرین حج شکوهمند شرمنا و عرفات پس از گرفتن اعتراف از مردم در باره حرمت و عظمت روز عرفه و عید تربان در مناوخرمت ماه حج و حرمت مکه و . . .
 بعنوان آخرین پیام چنین فرمود : « أَلَا وَإِنَّ دِمَائِكُمْ وَنُقُوْسَكُمْ (وَأَمْوَالَكُمْ) مُحَرَّمَةٌ كَحُرْمَةِ يَوْمِ الْقِيَامَةِ هَذَا فِي شَهْرٍ كُمْ هَذَا فِي بَلَدِ كُمْ هَذَا . . . » (۵)

... بدانید که خون شما و جان شما و مال شما بر شما حرام است و ارزش و احترام آن بسان احترام امروز (روز عرفه) و این ماه و این کعبه و خانه خدا در مکه است . ۷
 امام باقر(ع) از پیامبر(ص) نقل می کند که فرمود: او لین حکم الهی در محکمه داد که عدل قیامت درباره خون مردم است . (۸)
 و امام چهارم (ع) فرمود: قدرت و قوت بازو، شمارا مغزور نکند که آنرا بخون مردم آغشته سازید زیرا : « فَإِنْ عِنْدَهُمْ قَاتِلًا لَا يَمُوتُ » : چون قاتل انتقام گیر در نزد خداوند در کمین است که هرگز نمی میرد . پرسیدند آن قاتل کیست ؟ فرمود: آتش جهنم ! ولی با این همه ارزش و احترامی که برای خون مردم قائل است باز مسئله قصاص را مطرح می سازد و آنرا امری لازم و ضروری برای تأمین امنیت جانی و مالی فرد و جامعه و

۱ - اسراء آیه ۳۳ و ۳۴ انعام آیه ۱۵۱ ، فرقان آیه ۶۸

۲ - مائدہ آیه ۳۲

۳ - التشريع الجنائي في الإسلام ج ۲ ص ۱۲ و فروع کافي ج ۷ ص ۲۷۱

۴ - فروع کافي ج ۷

سعادت اجتماعی می‌داند.

زیرا می‌دانیم همانگونه که ظلم و جنایت و خیانت در اسلام حرام است، پذیرای ظلم شدن و سکوت در برابرستم، نیز گناه است و این اصل معروف ناظر بهمین نکته مهم و انقلابی است که می‌فرماید: «**الظالمُ وَالمُظْلومُ كُلَا هُمَافِي النَّارِ**» ستمگر و ستم پذیر هر دو در آتش‌اند. زیرا ستمگر بخاطرستی که رواداشته و ستمده و مظلوم بخاطر پذیرش ظلم و عدم دفاع در برای برو ظالم، مستحق عقوبت است چون می‌توانسته دفاع کند و نکرده است.

از سوی دیگر، می‌دانیم که قصاص و تلافی هم باید حد مرزی داشته باشد و چنان‌بناشد که برای قتل دهها قتل و یا برای تلافی، از بیک قبیله و فامیل بی حمایت انتقام گرفته و با صلح «**بِرَأِ دَسْتِهِ الْمَالِيِّ** قیصریه را به آتش بکشند!» چنان‌که در جاهلیت و پیش از اسلام زیاد اتفاق می‌افتد و حتی هنوز هم در گوش و کنار و میان پاره‌ای از ملل مرسوم می‌باشد. پس از یک‌سو نمی‌شود خون مظلوم را نادیده گرفت و به اولیاء مقتول گفت که حق دفاع و قصاص ندارید و با صلح حواله قاتل و جانی را به حضرت عباس (ع) بده! و یا انجیل وار، توصیه نمائیم که «**إِنَّمَّا يُحِبُّكُونَ** نه چیز سیلی زندگی نه راست را هم بگذار!!» چون اینکار بمعنای میدان دادن به جانیان و منسان و بازگزاردن دست آدمکشانست، و نیز پایمال کردن خون بی گناهان و بی اعتنایی به حسن انتقام جوئی و تشفی قلب صاحبان خون است. و این هر دو غلط‌نک است زیرا اولی موجب هرج و مرج و ناامنی فراوان در اجتماع است و دومی، نه تنها با نظام عادلانه و حکومت توحیدی قسط و عدل اسلامی، سازگار نیست، بلکه باعیج نظام دموکراسی و مترقی جهان، سازش ندارد!

پس این منطق، که خون را باید با خون شست، همه‌جا درست نیست، بلکه در موارد زیادی باید جانی و ستمگر را برای عبرت دیگران، مكافات داد و اوراس‌جایش نشاند و سر خصم به سنگ کوفت، و جلوی فتنه و فساد و شرش را گرفت: چنان‌که امام علی (ع) می‌فرماید:

«رُدُّ الْحَجَرِ مِنْ حَيْثُ جَاءَ فَالثَّرَ لَا يُدْفَعُ إِلَّا الشَّرُّ . . . . .

واز دیگرسو، هم نمی‌شود جلوی تلافی و حسن انتقام‌جوئی را بازگذاشت و سیل خون راه اندخت و حتماً باید آن را مهار کرد و تحت شرایط و ضوابطی درآورد بهمین مناسبت اسلام راه حل عادلانه‌ای بنام قصاص مطرح می‌سازد و در خود کلمه قصاص یک‌نوع تعادل منظور شده است. و اصولاً قصاص یعنی تعادل. و هر چند بجهاتی این حق را به ولی دم (و حاکم شرع)

می‌دهد و می‌فرماید:

«وَمَنْ قُتِلَ مَظْلومًا فَقَدْ جَعَلْنَا لَوْلَيْهِ سُلْطَانًا فَلَا يُسْرُفُ فِي الْقَتْلِ . . . . .

« اگر کسی مظلومانه کشته شد این حق وسلطه را برای صاحبان دمقراردادیم . . . ». در عین حال که چنین حقی را برای تشغی دل سوخته و مصیبت دیده خاندان مقتول و بخاطر مصالح فردی و اجتماعی دیگر، پنان داده، از اسراف در قتل و از خون ریزی بی جا، هم جلوگیری می کند و می فرماید :

«فَلَا يُبِرِّئُ فِي الْقَتْلِ . . .» هس اسراف در خون ریزی و افراط در کشتن نکند ! آری تنها یک قتل بر ابریک قتل و یک عضو در برابریک عضو، تعصص می شود چنانکه قرآن می فرماید :

« وَكَتَبْنَا عَلَيْهِمْ فِيهَا نَفْسٌ بِالنَّفْسِ وَالْعَيْنُ بِالْعَيْنِ وَالسَّنُونُ بِالسَّنُونِ وَالجَرْحُ وَالْجُرْحُ قَصَاصٌ . . . » (۲) امیر مؤمنان علی (ع) با آنهمه عظمت مقام و ارزشندگی شخصیت که از جهانی والاتر و از میلونها انسان ارزش ندارد، برای قصاص قاتلش در آخرین وصیتش فرمود: اما انا رجل واحد فلایقتل بی الا واحد (۱۱)

نکته مهم تر آنکه تعصص تنها برای تشغی قلب خاندان مقتول نیست بلکه همانگونه در شماره های پیش گفته، مصالح و منافع عمومی، فلسفه اخلاقی و اجتماعی این حکم، براتب بالاتر و مهمتر از آنها است تا آنجا که انتقام و تشغی دو برابر آنها بهیج شمرده می شود. وبهین جهت است که مسئله اعدام بطور کلی یا اعدام قاتل و جانی در سیاست از کشورها منوز هم قانونی است . (۱۲)

وحتی اسرائیل این کشور غاصب و صهیونیسم که از کشتن هزاران زن و کودک بی گناه فلسطین با کی ندارد، برای آنکه خود را پیشرفت و مترقی و دمکرات، جلوه دهد، نخست مجازات اعدام را الغو کرده بود ولی اخیرآ جرایدنوشتن که مجازات اعدام در «سواردی در اسرائیل دوباره تصویب شده است !

امام چهارم شیعه قصاص را موجب حیات جامعه اسلامی می داند، و سرحياتی بودن آنرا در ضمن حدیثی چنین بیان می کند :

۱۰- مائده آیه ۴۵

۱۱ - نهج البلاغه مکتوب ۷۴ حضرت به فرزندان عبدالطلب اخطار می کند که مبادا با شمار امیر مؤمنان کشته شد، دست های خود را بخون مسلمانان آغشته سازید، آگاه باشید نباید جزیکنفر آنهم قاتلم کسی دیگری کشته شود !

۱۲ - رجوع شود به مقاله گذشته

«آنحضرت پس از قرائت آیه «ولَكُمْ فِي الْقِصَاصِ حَيَاةٌ يَا أُولَئِكَ الْأَلَّابِ . . .» (۱۳) فرمود: «ولَكُمْ، أَمَّةٌ مُعَذِّبِي الْقِصَاصِ حَيَاةً لِإِنَّمَّا مَنْ هُمْ بِالْقِتْلِ عَرَفُ أَنَّهُ يُقْتَلُونَ وَمَنْ نَكَّتْ لِذَلِكَ عَنِ الْقِتْلِ كَانَ ذَلِكَ حَيَاةً الَّذِي هُمْ يَقْتَلُونَ وَحْيَاةً لِهُدَا الْجَانِي الَّذِي أَرَادَ أَنْ يَقْتَلَ وَحْيَاةً لِغَيْرِهِمَا مِنَ النَّاسِ، إِذَا عَلِمُوا أَنَّ الْقِصَاصَ وَاجِبٌ لَا يَجْتَرُونَ عَلَى الْقِتْلِ، مَخَاتِرَةَ الْقِصَاصِ . . .» (۱۴) «ای امت پیامبر بدانید که قصاص برای شما (و جامعه اسلامی) موجب حیات و زندگی است .

زیرا کسی که در صدد قتل دیگری است و بفهمد که قاتل راهنمی کشند و ازاو قصاص می کنند ، تهر آاز فکر شیطانی خود بر می گردد و از کشتن منصرف می شود . پس درنتیجه ، تشریع قصاص ، نخست باعث حیات کسی است که مورد سوء قصد قرار گرفته بود و مانع قتل او می شود .

و ثانیاً باعث حیات خود جانی است که اگر طرف را می کشت خودش هم قصاص و کشته می شد .

ثالثاً موجب حیات دیگران است و برای مردم و جامعه امنیت جانی بهار مغان می آورد . زیرا وقتی که مردم دانستند که قصاص واجب است و حتماً اجراء می گردد ، از ترس قصاص و کشته شدن ، جرأت بر اقدام قتل دیگران ، نخواهد کرد !

(ادامه دارد)

۱۳ - ای صاحبان خرد زندگی شما در گرو قصاص است .

۱۴ - وسائل ج ۱۹ کتاب قصاص باب ۱۹ حدیث ۶ ص ۳۸